

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΓΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι . . . Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἑξωτερικῷ . . . Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτισις ἀπενύθρεται ;
Διεύθυνσιν Φωνῆς τῆς Ἡπείρου
Ἀθήνας

ΕΤΟΣ ΔΕΚΑΤΟΝ
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Γίνονται δεκτά ἀπὸ 15 Σεβρίου 1901. Ὅφελονν δὲ οἱ ἐπιθυμοῦντες τὰ ἔγγραφα συνδρομητὰ τὰ ἀποστείλωσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καὶ τὰ ἀπενθύνονται δι' ἐπιστολῆς ἡ ταχυδρομικοῦ δελταρίου πρὸς τὸν συντάκτην κ. Γεώ. Κ. Γάγαρη.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἑπειρου» εἶρε τὸ μόνον Ἑπειρω-
τικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ δεκαετίας συνηγορεῖ ὑπὲρ
τῶν Ἑπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπαντὰρ
τοῦ διεσπαρμένων Ἑπειρωτῶν.

ΕΕ ΑΡΓΥΡΟΚΑΣΤΡΟΥ

30 'Ιανουαρίου 1902.

Ἡ ἑορτὴ τῶν σχολείων.—Ὁ ρεός μοντεσαρίνης Ἀργυροκάστρου.—Ὁ Μητροπολίτης συνδιαλλασσών τοὺς Λαμπουτιάς.—Αἱ βροχαὶ καὶ αἱ πλημμυραὶ.—Ὁ ρεός καὶ ἡ μακρὰ Δέλβινος.—Ποῦν μέτρα δέον νὰ ληθῇ κατὰ τῶν καταπιεζόντων τοὺς κατοίκους δεξατισταδῶν.—Οἱ ἐπιβάται μένοντες εἰς Δέλβινον καὶ Ἀγ. 40 ἔνεκα τῆς ἐκχειρίσεως τοῦ παταμοῦ.—Πρέπει νὰ διορθωθῇ ἡ γέφυρα.—Τὰ σχολεῖα Προβίρης.—Θάνατος πρῶτη Βελλῆς.—Ἀπὸτε α ταχυδρόμου.—Πρέπει ὁ Βαλῆς νὰ λήθῃ μέτρα καθ' ὅλων τῶν κατοικούντων.—Ἡ κατάσταση ἐν Ἀδελφῶν κτλ. καὶ τὸ φάρμακον τῶν ἀράδων.—Ὁ ψευτοκροδύμπεης.—Ἀπολαύσεις Λεμναριωτῶν.—Ἀστυνόμος Φιλιατῶν καὶ τὰ κατορθώματά του.

Σήμερον ἐγένετο ἡ τελετὴ τῶν Τριῶν Ἱερar-
χῶν εἰς τὸν ναὸν τῶν Ἀσωμάτων, ἔνθα μετὰ
τὴν θείαν λειτουργίαν ἡ Α. Σεβασμιότης με-
τέβη μεθ' ὅλου τοῦ κλήρου καὶ τῶν κατοίκων
τῆς πόλεως εἰς τὴν Ἀστικὴν Σχολήν, ὅπου μα-
θηταὶ καὶ διδάσκαλοι ἦσαν κατὰ τάξιν τεταγμέ-
νοι, ἔφ' ἅλλοις διάφορα ἔγγραφα, εἰ μαθηταὶ ὑπὸ
τὴν ὁδηγίαν τοῦ διευθυντοῦ κ. Κωνστ. Λού-
τση, εἶτα ἡ Α. Σεβασμιότης διὰ τῆς διακρι-
νούσης Αὐτὴν εὐγλωττίας καὶ στωμυλίας ἀπήν-
τησε πάνυ καταλλήλως πρὸς τὸν προσφω ἦσαντα.
Ἐφ' ἑτοῦς τὸ διδάσκειν προσωπικὸν εἶνε πλήρες,
καὶ ἐλπίζεται τελειότερα ἡ καλλιέργεια τῆς σχο-
λῆς εἶναι.

— Τὴν παρελθούσαν Πέμπτην 17 τρέχοντος ἐτελεσθήσαν αἱ χειμεριναὶ τοῦ Παληωροτοῦ ἐξετάσεις, αἵτινες διήρκεσαν μέχρι τῆς 18 ἰδίου παρήταν πάντες οἱ κάτοικοι λόγιοι καὶ λοιποὶ καὶ ἡ Α. Σεβασμιότης ὁ ἅγιος Μητροπολίτης κ. Δουκᾶς, ὅστις ἐργάζεται λίαν ἀκαμάτως ὑπὲρ τῆς ὅσον ἐνεστί ἀναμορφώσεως καὶ βελτιώσεως τῶν ἐκπαιδευτηρίων, ὁ διευθυντὴς κ. Κωνστ. Λούτσας ἀπήγγειλε λόγον κατάλληλον τῇ περιστάσει, μεθ' οὗ ἤρξαντο αἱ ἐξετάσεις ἡμέσως ἐνώπιον ἐκλεκτῆς καὶ φιλομούσου ὁμηγύρεως. Ἐφαλλον οἱ μαθηταὶ διάφορα ἄσμητα καὶ τὸν πρὸς τὴν Α. Α. Μεγαλειότητα τὸν Σουλτάνον ὕμνον.

— Ἡμέραν πρὸς ἡμέραν περιμένεται καὶ ὁ νέος Μουτσαρρίφης, οὗτινος ὁ διορισμὸς εἰσέτι δὲν ἐγένετο, ἀντιπροσωπεύει ὅμως αὐτὸν ὁ ἀρχιγραμματεὺς Ἰσχνά βέης.

— Η Α. Σεβασμιώτης ὁ ἅγιος Δρουνοπού-
λεως κ. Δουκᾶς τὴν 13 λήγ. ἐλειτούργησεν εἰς
τὸ Κάτω Λάμποβον, ὠμίλησεν ἀρκετὰ εἰς τὴν
ἐκκλησίαν καὶ διὰ διαφόρων πατρικῶν συμβουλῶν
κατῴρρωσε νὰ ἡσυχάσῃ, τοὺς ἀπὸ καιρὸν κομ-
ματισμοὺς πρὸς μεγάλην χαρὰν τῆς κοινότητος
καὶ αἱ δύο μερίδες ἤλθον εἰς κοινὴν συνενόησιν
καὶ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Α. Σεβασμιότητος
διώρισαν ἀπὸ κοινοῦ πληρεξουσίου ἐπιτρόπους
τοὺς κ. κ. Βίκτωρα Ράμον, Κέντρον Μπόγαν,
Ἀπόστολ. Νότσικαν καὶ Ἀθ. Παναγιωτίδην.

οἵτινες θὰ προσέλθωσιν ἑνταῦτα εἰς τὴν ἀρμόδιον
νὰ διορίσωσιν, ἄλλους ἐν Ἀθῆναις διὰ τὰ πα-
ρακτιτέρω.

— Ὁ μὴν Ἰανουάριος ὑπῆγε καλὸς πλὴν
τριῶν ἡμερῶν 13, 22 καὶ 23, αἵτινες ἦταν νύ-
κτα τε καὶ ἡμέραν βροχεραί, δὲν ἔχετε ἰδεῖν
πόσαι μεγάλαι καὶ ραγδαίόταται βροχαὶ ἦταν,
πιθωμὴ κάμπος δὲν ἐφαίνετο, μάλιστα τὸ νερὸν
ἐφθικε σχεδὸν εἰς τὰ μνήματα τῆς πόλεως. Τὸ
ἕκον νερὸν ἐξηκολούθει μέχρι τῆς παρουσῆς ἐβδο-
μάδος μάλιστα ὅπο τὴν σκοτεινὴν τῆς Βανίστης
καὶ κίτω ἐπὶ ὀλοκλήρῃ ἐβδομάδος διετετήθη
ἡ κατῆστας αὐτῇ· αἱ ξύλινα γέφυρα Δερβι-
τιτάνης καὶ Πορταζῆς εἰσὶν ἐτοιμόρροποι μὲ τὸ
σήμερον καὶ αὐριοῦν νὰ παρασυρθῶσιν ἀπὸ τὸν
ποταμόν, ὥς καὶ αἱ ὁδοὶ εἰς τινα μέρη.

— Μετὰ λύπης ἐμάθμεν ὅτι ἡ Α. Σεβασμιότης ὁ μητροπολίτης ἡμῶν κ. Δουκᾶς, ὄναρχωρεῖ ἐντεῦθεν μεταβαίων ὡς Συνοδικῶς εἰς τὴν Κων)πολιν· τούτο πολὺ ἐλύπησε τὴν ἐπαρχίαν ἡμῶν, καὶ παρακαλοῦμεν ὅπως εἰ δυνατόν ἡ Α. Θ. Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, ν' ἀναβάλῃ τοῦτο, διότι ἡ ἐπαρχία ἡμῶν ἔχει ἀπόλυτον ἀνάγκην τῆς παρουσίας τοῦ ἀρχιερέως, διότι αἱ ἀνάγκαι δυστυχῶς αὐτῆς εἰσὶ πολλαὶ καὶ μεγάλαι, καὶ ἄνευ Ἀρχιερέως οὐδὲν δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ Ἀρχιερεὺς ἡμῶν μεταβῇ συνοδικός, μετὰ λύπης λέγομεν ὅτι οὐ μόνον αἱ ἐκκλησιαστικαὶ καὶ Μοναστηριακαὶ ὑποθέσεις θὰ χαλαρωθῶσι ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τὰ σχολεῖα τῆς ἐπαρχίας, ἃ μόλις ἔλαβον μίαν σειρὰν, θὰ ὀπισθοδρομήσωσι.

ΕΚ ΔΕΛΒΙΝΟΥ

20 Ἰανουαρίου 1902

Τὴν παρελθούσαν πέμπτην 17 τρέχ. ἀφίκετο ἐνταῦθα διὰ μέσον Ἰωαννίνων ἡ Α. ἐνδοξότης ὁ Καϊμακόμης Δελβίνου Ἑσχάκ ἐφένδης πρῶν Καϊμακάμης Παραμυθίας, ὅστις ὡς πληροφόρηθημεν εἶνε πολὺ καλὸς διοικητὴς· μόλις ἤλθε καὶ ἤρχισε νὰ ἐξετάζη μετ' ἐπιμονῆς ἐνὸς ἐκάστου τὰς ὑποθέσεις, εἶνε δέ, ὡς λέγεται, δίκαιος, αὐστηρὸς καὶ ἐν γένει καλὸς καὶ ὑπόσχεται κατὰ γράμμα νὰ ἐκτελῇ τὸν νόμον καὶ τὰς θελήσεις τῆς Α.Α. Μεγαλ. τοῦ Σουλτάνου. Ὁ νέος ἡμῶν ὑποδιοικητὴς Ἑσχάκ ἐφένδης ὑπόσχεται ὡς ἐπληροφόρηθημεν νὰ ἐργασθῇ ἀμερολήττως καὶ μὲ τὸν νόμον, νὰ περιορίσῃ τὴν ἀδικίαν καὶ τὰ ἄλλα κακὰ, μὲ τὰ ὁποῖα ὁ ἄνθρωπος βαρυγκομᾷ, νὰ περιορίσῃ τοὺς λεγομένους «Μεγάλους» τοῦ Δελβίνου, οἵτινες ἔχουν συνήθειαν ν' ἀγοράζωσι τὰ δέματα τῶν χωρίων καὶ νὰ στέλλωσι νὰ δεκατιζῶσι τὰ χωράφια καὶ ἀμπέλια οἱ κκυργοὶ δηλαδὴ μαζεύουν τοὺς τζιπάνους καὶ τοὺς σκιάδες, ὅτου δὲν εἶχον ἰδεῖ χαρτὶ καὶ νόμον μὲ τὰ μάτια τους, νὰ ἐφαρμόσουν τὸν νόμον τοῦ δεκάτου εἰς τὰ χωρία καὶ εἰς τοὺς καυμένους χωριάτες, οἱ ὁποῖοι ἐνδεκα μῆνες ἐργάζονται εἰς τὸ ἀμπέλι των καὶ τὸν μῆνα Αὐγούστου δὲν τολμοῦν νὰ πηγαίνουν εἰς τὰ ἀμπέλια των· οἱ νοικοκυραῖοι γίνονται ξένοι, καὶ οἱ ξένοι νοικοκυραῖοι δεκαπέντε δεκατίσται εἰς κάθε χωρίον παρουσιάζονται καὶ ἰσχυρίζονται ὅτι τοὺς ἐταίλεν ὁ μπέης νὰ δεκατίσουν καὶ νὰ μὴ ἀφήσουν εἰς τὰ ἀμπέλια νὰ μπῇ κανεὶς. Αὐτὰ καὶ ἄλλα ἀκόμη ὡς καὶ τὴν καπνισφυτείαν, παρκαλοῦμεν τὸν νέον ὑποδιοικητὴν ἡμῶν Ἑσχάκ ἐφέντη, νὰ

τά λάβη ὑπ' ὄψιν του καὶ νὰ τὰ καλλητε-
ρεύσῃ, διὰ νὰ μὴ συμβοῦν καὶ τὸ προσεχές ἔ-
τος δυσάρεστα, ὡς συνέβησαν κατὰ τὸ παρελθὸν
θέρος εἰς τὸ δέκατον τῶν Γεωργουτσῶν καὶ
λοιπῶν χωρίων νὰ τρέχουν ἀπὸ δέκα ἕως δέκα
πέντε παλλικάρια ὠπλισμένα τοῦ μπέη δεκαστῆ
εἰς τὰ ἀμπέλια καὶ εἰς τὰ μπουστάνια τῶν πτω-
χῶν· ἀφοῦ μὲ αὐτὰ τὰ μπουστάνια καὶ τὰ ἀμ-
πέλια δύναται ὁ πτωχὸς νὰ φάγῃ ψωμί, νὰ πλη-
ρώσῃ τοὺς φόρους καὶ νὰ ποδέσῃ τὴν φαμίλιάν
του.

— Ἀκόμη ὁ τόπος μας ὑποφέρει πολὺ, ἰδίως οἱ ἐπιβάται ἀπὸ τὸν ποταμὸν «Καλεισιώτην», ὅστις δὲν ἔχει γέφυραν, καὶ ἡμέρας ὁλοκλήρους καὶ ἐβδομάδας κάθονται εἰς Ἀγίους 40 οἱ ἐπιβάται ἕως ὅτου νὰ ξεριχάνῃ ὁ ποταμὸς καθὼς καὶ ὅταν ἀναχωρῶσι διὰ τὴν ξηνητεῖαν κάθονται εἰς τὸ Δέλινον καὶ ἀφινζονται εἰς τὰ ἐξοδα καθὼς τὴν παρελθοῦσαν ἐβδομάδα ἐπάνω ἀπὸ 35 ἐπιβάται ἐκάθηταν εἰς τὸ Δέλινον, διότι ἐνεκα τοῦ ποταμοῦ δὲν ἐπρόφθασαν τὸ παπὸρι. Ὁμοίως καὶ οἱ Λυτζουριῶται στερεῦνται τὴν ἀγορὰν τοῦ Ἀργυροκάστρου καὶ ἀναγκάζονται νὰ κάθωνται νησιτικοί, διότι προχθες ὁ Δρυῖτης ποταμὸς ὁλόκληρον ἐβδομάδα ἦτο ἀδιάβατος.

— Μὲ τὸν ἐρχομὸν τοῦ νέου μπουσεριφου Ἀργυροκάστρου πρέπει νὰ διορθωθῇ τοῦτο τὸ γεφύρι τῆς Λυτζουρίας καθὼς καὶ τὸ γεφύρι τοῦ Καλεσιώτου, διότι ἀπόλυτος τυγχάνει ἀνάγκη εἰς τοὺς ἐπιβάτας, ταχυδρομεῖον, χωρικοὺς κτλ.

— Ὁ καιρὸς φθίνεται ἀπὸ τὰς πολλὰς βρο-
χὰς βελτιοῦται, οἱ γεωργοὶ κατεβαίνουν εἰς
τὰ πεδία καὶ οἱ ποιμένες εἰς τὰ πλάγια τῶν
βουνῶν.

—Πρό τίνος ἀφ' ἧθ' ἐνταῦθα ἐν τῇ ἀγορᾷ ἡμῶν ὁ νέος φαρμακοποιὸς κ. Πέτρος Σ. Παναγιωτίδης ἐκ Κάτω Λαμπόδου, ὅστις ἐτελείωσε τὰς σπουδὰς του καὶ δώσας πρὸ ὀλίγου ἐξετάσεις ἐν Κωσταντινουπόλει κατέβη ἐνταῦθα φαρμακοποιὸς διὸ ἀπονέμεται αὐτῷ πολλὰ τὰ συγχαρητήρια, εὐχόμενοι ἀπὸ καρδίας ἐπιτυχῶς νὰ ἐκπληρώσῃ τὰ καθήκοντά του.

ΕΚ ΔΡΟΒΙΑΝΗΣ

20 'Ιανουαρίου 1902

Σήμερον 30 τρέχοντος ἐτελέσθη ἡ πανήγυρις τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Μετὰ τὴν θείαν καὶ ἱερὰν λειτουργίαν γενομένην ἐν τῇ παρὰ τὰ ἐκπαιδευτήρια κειμένη ἐκκλησίᾳ τοῦ ἁγίου Δημητρίου πρωτοστατοῦσης τῆς Α. παιδαγωγικῆς τοῦ ἁγίου οἰκονόμου κυρ παπᾶ Πάνου Πετρίδου, ἄπειρον πλῆθος συνήλθεν ἐν τῇ εὐρυχωρᾷ τῆς Ἀστυκῆς σχολῆς αἰθούσῃ, ἐν ᾗ μετὰ τὴν συνήθη ἐροτοελεστίαν ἐμνημονεύθησαν πάντα τὰ ὅλματα τῶν εὐεργετῶν, συνδρομητῶν, λαοσβετῶν, ἐπιμελητῶν καὶ ἰδρυτῶν τῶν ἐκπαιδευτηρίων ὡς καὶ τῶν ἐν ξενιτείᾳ εὐρισκομένων συμπατριωτῶν εἰ-
τινες πάνυ ἀσμένως ἀποστέλλουσι διὰ τὴν σχολὴν τὸν ὀβολὸν των. Εἶτα οἱ μαθηταὶ ἐψάλλον τὸν πρὸς τὴν Α. Α. Μεγαλειότητα τὸν Σουλτὰν Αὐτοῦλ Χαμίτ Χάν ὕμνον καὶ ἀφόρα ἄλλα κατάλληλα τῇ περιστάσει ᾠματα, μετ' ὃν ὁ ἐλλογμὸς διευθυντῆς τῆς Ἀστυκῆς σχολῆς κ. Θωμᾶς Ε. Παναγιωτίδης ἐξεφώνησε λίαν κατάλληλον τῇ περιστάσει λόγον ἐξέθηκε τὸν σκοπὸν τῆς ἐορτῆς, τὴν κατὰ τὴν ἐξαμηνίαν ταύτην τῆς σχολῆς ἐργασίαν, ἐξῆρας τὴν φιλοπατρίαν τῶν κατοίκων Δοβιάνης τῶν ἐντίμων

Ὡς, μέντοι, δριστικότερας ἐπιπλοκάς τοῦ σ
ναλλαγματος ἀναφέρει ὁ κ. Στρέϊτ, τὴν ἐν
ταῖς τῶν τραπεζῶν γραμματίων, ἐλὼν
λογαριασμόν τοῦ δημοσίου καὶ ἐξ ὁρμηγῆς αὐ
κυκλοφοροῦντων, ἐπαγομένην τὴν ἐλάττω
σιν ταύτην κατὰ τρέψαν καὶ συνδυασμὸν προ
λάττοντα τὴν ἀγορὰν ἀπὸ κρίσεως, ἣν δὲν
ἦτο ἀδύνατον νὰ γενήσῃ σπουδαία καὶ πο
σὴ ἀπότομος καὶ ἀνεπίδεκτος ἀντικαταστάσε
ως ἐλάττωσις τῆς κυκλοφορίας. Διὰ τὴν
ρίδα τῶν ἐμπορικῶν ἐξουφάνων παρετήρησεν
κ. Στρέϊτ, περὶ παρουσίας οὐχ ὅσον ἐν συγχ
σιν πρὸς τὸ προβλεπόμενον ἔτος. Δὲν ἀποκ
πομεν τὴν ἐντύπωσιν (λέγει), ὅτι ἐπὶ τοῦ
ρόντες ἡ ἀνάπτυξις τῶν ἐπὶ πιστώσει ἐμπο

κῶν ἐργασιῶν, ἰδίως τῆς ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγωγῆς· ἐν Ἑλλάδι δὲν τείνει πρὸς τὸ παρὸν εἰς περαιτέρω αὐξήσιν, ἂν μὴ ἤθελον προστεθῇ στοιχεῖα νεωτέρων ἐργασιῶν σήμερον ἐλλείποντα. Μὲ τὸ πνεῦμα τῆς ἐμβριθείας καὶ τῆς βοθείας διαγνώσεως καὶ τῆς ἀπεριστρόφου δικτυώσεως συντεταγμένος ὁ ἀπολογισμὸς, παρουσιάζει τὴν τελειοτέραν εἰκόνα τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς τοῦ πρώτου τούτου πιστωτικοῦ ἰδρύματος. Αἱ ἐργασίαι, οὕτω διεξαγόμεναι, συνετέλεσαν, ὥστε τὸ μὲν γόητρον τοῦ κατστήματος νὰ ὑψωθῇ, ν' ἀποθλέπουν δὲ καὶ οἱ μὴ ἔχοντες συμφέροντα ὑλικά μετὰ ζήλου καὶ ἀφοσιώσεως πρὸς τὴν προκοπὴν τὴν συντελουμένην ἀπὸ ἐκείνου εἰς ἕτος. Αἱ προσεχεῖς ἐρετὶ θὰ δώσουν ἀφορμὴν ἐκδηλώσεως τῶν αἰσθημάτων τούτων. Κατ' εὐτυχὴν σύμπτωσιν πρὸς τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἐξηκονταετίας τῆς Τραπεζῆς συμπληροῦται καὶ τριακονταετία τῆς ὑπηρεσίας τοῦ κ. Στρέιτ. Ὅσον καὶ ἂν θέλῃ μὲ τὴν ἐγνωσμένην μετριοφροσύνην του νὰ περιορίσῃ τὴν σημασίαν τῆς τριακονταετίας του ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ὁ κ. Στρέιτ, τὸ γεγονός δὲν δύναται ἢ νὰ θιωρηθῇ, ὅτι ἀφορᾷ τὸ ἱδρυμα, ἀφορᾷ τὸν πρῶτον ἐργάτην τῆς εὐμερείας αὐτοῦ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Ἡ Ἀμερικανὶς Μὴς Στόουν ἀπολυτρώσισα μετέβη εἰς τὴν Θεσσαλονίκην μετὰ τῶν ἀπεσταλμένων τῆς ἐν Κω πόλει Ἀμερικανικῆς πρεσβείας. Τὸ γεγονός βεβαιούται ἐκ τῶν ἐκ Σόφιας καὶ Κωνσταντινουπόλεως τηλεγραφημάτων, τὰ ὅποια προσθέτουν ὅτι οἱ λησταὶ ἔλαβον μετὰ τῶν λύτρων καὶ ἀσφαιεῖς ἐγγυήσεις ὅτι ὁ δὲ θὰ καταδικασθῶν.

— Αἱ ταρχαὶ τῶν φριττῶν εἰς τὰ Ρωσικὰ Πανεπιστήμια ἐξακολουθοῦν εἰσέτι, τινὰ δὲ τούτων ἐκλείσθησαν. Τὸ μέτρον θὰ γενήτῃ νέας σπουδῆς ταρχαί, διὰ τὰς ὁποίας σθερὰ προφυλακτικὰ μέτρα ἐλήφθησαν ὑπὸ τῆς Κεβερνήσεως.

— Τηλεγραφήματα ἐκ Θεσσαλονίκης ἀγγέλλουσιν, ὅτι, ἔξωθεν τῆς Γουμινίστας ἰσχυρὸν τουρκικὸν ἀπόσπασμα συναντήσιν μετὰ βουλγαρικῆς τριακονταμελούς συμμορίας ἐπετέθη κατ' αὐτῆς καλῶς ὠχυρωμένης εἰς ἀπόκρημνον μέρος. Ἡ συμπλοκὴ διήρκεσεν ἐπὶ πολλὰς ὥρας. Οἱ Τούρκοι στρατιῶται ἔκαμον ἐπανελημμένας ἐφοδούς πρὸς ἐκτόπισιν τῶν ληστῶν, ἀπεκρούοντο ὅμως μετ' ἀπώλειαν. Ἐπὶ τέλους οἱ Βούλγαροι ἠναγκάσθησαν νὰ ὑποχωρήσουν ἀφήσαντες νεκροὺς τινὰς καὶ τραυματίας. Ἐκ τῶν Τούρκων ἐφρονέθησαν καὶ ἐπληρώθησαν τρίακοντα. Εἰς καταδίωξιν τῆς διαφυγούσης συμμορίας ἐστάλη ἀμέσως ἰσχυρὰ στρατιωτικὴ δύναμις.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Περὶ τὸ τέλος τῆς ληξίσσης ἐβδομάδος ἐπεισόδιον ἀνεφῆ μετὰ τοῦ βουλευτοῦ καὶ πρῶτον ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργοῦ κ. Βουδούρη καὶ τοῦ βουλευτοῦ Μεσολογγίου κ. Κ. Τρικούπη ταγματάρχου. Ὁ κ. Βουδούρης ὁμιλῶν ἐν τῇ βουλῇ περὶ τῆς μετὰ αὐτοῦ καὶ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου διαφορᾶς ἐκάνισεν ἐντὶς τὸ παρελθὸν σύστημα, τοῦτ' αὐτὸ δὲ ἐπραξέ λόγου γιγνομένου ἐν τῇ βουλῇ περὶ τοῦ στρατοῦ, ἀποδώσας εἰς τοὺς πρῶτον κυβερνήτας τὴν ἀξιοθρήνητον τοῦ στρατοῦ κατάστασιν. Ὁ βουλευτὴς Μεσολογγίου κ. Τρικούπης ὡς εὐλόγως ὑπέθεσεν ὅτι Βουδούρης ὑπενόει ὡς ὑπεύθυνον τὸν ἀείμνηστον Χαρίλαον Τρικούπην καὶ ἐποίησεν αὐτῷ παρατηρήσεις εἰπὼν ὅτι δὲν ἐπετρέπετο εἰς τὸν κ. Βουδούρην νὰ κακίσῃ τὸν Τρικούπην οὕτως ἐπὶ ἑτῇ ὑπῆρξε ὁπαδός. Ὁ κ. Βουδούρης ἐδήλωσεν εἰς τὸν κ. Τρικούπην ὅτι ἐκτιμᾷ περισσώτερον αὐτοῦ τὸν ἀείμνηστον Χρ. Τρικούπην, μετεχειρίσθη δὲ ὡς ἐπίλογον τὴν φράσιν «καὶ νὰ μοῦ ξεφορτώσῃς». Ἐνεκὰ τῆς φράσεως ταύτης ἐξωργίσθη ὁ κ. Τρικ. καὶ ἐνόμισεν δις τὸν Βουδ. Συνεπεί τοῦ ραπίσματος, ὅπερ ὅμως ὁ κ. Βουδ.

διατείνεται ὅτι δὲν ἔλαβεν οὐδόλως ἐπιφυσάσης τὸ πρόσωπόν του τῆς χειρὸς τοῦ κ. Τρικούπη διωρίσθησαν ἐκατέρωθεν μάρτυρες οἱ τινες τῇ ἐπεμβάσει τοῦ κ. Θεοτόκη καὶ ἄλλων φίλων ἀμφοτέρων τῶν μερῶν συνέταξαν πρωτόκολλον συμβιβάζον τοὺς διεστῶτας, τούτῃ δὲ κ. Βουδούρης ὡμολόγησεν ὅτι οὐδόλως ἠνέοι νὰ ἐπικρίνῃ τὴν πολιτικὴν τοῦ Χρ. Τρικούπη, ὁ δὲ κ. Κ. Τρικούπης ἐξέφρασε τὴν λύπην του διὰ τὸ ἐπεισόδιον. — Τὴν παρελθούσαν Τρίτην ἐνῶ ὁ κ. Κουμουνδούρος ὡμίλει περὶ τῆς βραδύτητος τῶν ἐνεργουμένων ἀνακρίσεων διὰ τὰς σκηνὰς τοῦ παρελθόντος Νοεμβρίου καὶ τὴν κατὰ τοῦ πρῶτον πρωθυπουργοῦ ἐπίθεσιν ἐμέμφθη διὰ τούτο τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργόν, ὅστις ἀπέστειλε τὴν ἐπιούσαν μάρτυρας πρὸς τὸν κ. Κουμουνδούρον. Ἐλπίζεται ὅτι καὶ ἡ διαφορὰ αὕτη θὰ λυθῇ φιλικῶς καὶ δὲν θὰ προσφύγῃ εἰς τὴν χρῆσιν τῶν ὅπλων.

— Πρὸ δύο μηνῶν κατήλθεν εἰς Ἀθήνας κ. Φέριμαν μετὰ τῆς συζύγου του κυρίας Ἰωάννας Φέριμαν καὶ κατέλυται εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς «Ἐπτανήτου». Ὁ κ. Φέριμαν ἤρχετο διὰ τετάρτην ἢ διὰ πέμπτην φορὰν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Τὸ ἐπάγγελμα τοῦ κ. Φέριμαν εἶνε καθηγητῆς τοῦ Ρωμικοῦ Δικαίου, ἡ προσφιλὴς ὁμοῦ ἐνασχόλησις αὐτοῦ ἡ ἀρχαιολογία. Τὴν κλίσιν ταύτην φθίνειται ὅτι ἐνίσχυσεν ἡ κυρία Φέριμαν, ἡ ὅποια, τυχούσα ἀρίστης μορφώσεως, εἰς τὸν πατρικὸν οἶκον ἐν Λονδίῳ, ἀφωσιώθη εἰς ἀρχαιολογικὰς μελέτας. Ὁ κ. Φέριμαν διατρέχει τὸ 40ν ἔτος τῆς ἡλικίας του· ἡ σύζυγός του εἶνε κατὰ τι νεώτερα. Προχθὲς τὴν μεσημβρίαν ἡ κ. Φέριμαν ἐξῆλθε τοῦ ὠματίου τῆς μετὰ τὸν Μούρτζυ (τὸν ἀγγλικὸν Μπαϊδεκερ) ἀνὰ χεῖρας ὅπως πάντοτε, καὶ ἠρώτησε τὸν ξενοδόχον πού εὑρίσκειται τὸ Διφί. Ἀκολουθούσα τὴν ὁδὸν ἐξέκλινεν εἰς τὸν ἐλαίωνα καὶ παρὰ τὴν ἐξοχικὴν θέσιν Διασυρίτης, ὅπου εἰς ἐν ρωμανικὸν τοπίον ἀπεφάσισε ν' ἀνακυθῇ καὶ ν' ἀναγνώσῃ σελίδας τινὰς ἀπὸ τοῦ βιβλίου, τὸ ὅποιον ἔφερε μὲ τῇ τῆς. Ἡ θέσις αὕτη ἀπέχετο τῆς ὁδοῦ καὶ ἦτο εἰς ἰκανὴν ἀπόστασιν παντὸς συνοικισμοῦ. Ἀφωσιωμένη εἰς τὴν ἀνάγνωσιν ἤκουσεν αἰρνης-ταχέα βήματα. Ἐστράφη καὶ εἶδεν ἄνθρωπον διευθυνόμενον κατ' αὐτῆς. Διέγνωτε τοὺς ἐπιβούλους σκοπούς του καὶ ἤρχισε νὰ κραυγάζῃ καὶ νὰ τὸν παρακαλῇ νὰ μὴ τὴν κακοποιήσῃ. Ὁ ἄγνωστος, ὁ ὅποιος, κατὰ τὴν περιγραφὴν τῆς κ. Φέριμαν, ἦτο χωρικός, δὲν ἐκάμφθη εἰς τὰς ἱκεσίας τῆς. Ἐστράφη ὀλόγυρα διὰ νὰ βεβαιωθῇ, ὅτι οὐδεὶς ἦτο μάρτυς τῆς σκηνῆς καὶ ἐπετέθη κατὰ τοῦ θυμάτος, λιποθυμήσαντος πλέον. Ἡ σκηνὴ ὑπῆρξε δραματικωτάτη. Ὁ χωρικός ἀπερχόμενος ὑπερὶ ἀπεκρίμισε καὶ τὸ σκικίδιον τῆς Ἀγγλίδος περιέχον 7 λίρας, διὰ ἀφῆρεσεν ὅμως οὔτε τὸ ὠρολόγιον, οὔτε τὴν πολύτιμον καρφίδα, τὴν ὅποιαν ἔφερεν ἐπὶ τοῦ στήθους, οὔτε καὶ τὰ δακτυλίδια, τρία τὸν ἀριθμὸν, τὰ ὅποια ἔφερεν ἡ Ἀγγλίς. Ὁ δρῆστης συνελήφθη.

— Ὁ Βισιλεύς ἐχειρίσθη εἰς τὸν Γεν. Γραμματέα τῆς Γεωργικῆς Ἑταιρίας τὴν ἐξ 20 000 δραμῶν ὥρεαν τὸν ἐν Λονδίῳ ὁμογενοῦς κ. Κοργιανέιου. Τὸ ποσὸν τοῦτο κατατεθῇ ὁμῶς εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, ὅπου εἶνε κατατεθειμένα καὶ ἄλλαι ὥρεαι τῆς ἰαίας Ἑταιρίας. — Ἡ κοινότης Καρόισης δι' ἀναφοράς τῆς πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐζήτησε παρ' αὐτοῦ ἐγγύησιν 250,000 δραμῶν πρὸς ἀγορὰν ἐνὸς μεγάλου τσιφλικίου, ἡ ἥκοντος εἰς τὸν κ. Χαροκόπον. Ἡ Κυβέρνησις θέλει ἀποφασίσαι περὶ τῆς παρχωρήσεως τῆς ἐγγυήσεως, ἀφοῦ πρότερον πληροφορηθῇ ἂν ἡ κοινότης δύναται νὰ πληρώσῃ τοὺς τόκους τοῦ κεφαλαίου.

— Ἡ Κέρκυρα διατελεῖ εἰς κατάστασιν ὁλῶς ἐκρυθμὸν ὡς ἐκ τοῦ ὑπὲρ τῆς ρολλίνας λαϊκοῦ ρεύματος. Ἐνεκὰ ἐπιστολῆς ἀρμοσιευθείσης εἰς τὴν «Ἀκρόπολιν» κατὰ τῆς εἰσαγωγῆς τῆς ρολλίνας εἰς τὴν Κέρκυραν, ὁμῆς πολιτῶν, ἔξωθι τοῦ κεραιείου «Εὐρώπης», ἔκαυσε τὴν «Ἀκρόπολιν», ἐξῆυρσε δὲ καὶ ἐσύριξε τὴν συντάκτην τῆς ἐπιστολῆς κ. Κωνσταντῖνον Θεοτόκην μετὰ τοῦ παρακαθημένου φίλου του κ. Μαζιλλῆ, κεκηρυγμένου καὶ τούτου ἐχθροῦ τῆς

ρολλίνας. — Ὁ ἐν Σμύρνῃ ἡμέτερος πρόξενος ἀνήγγειλεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, ὅτι τὸ τορπιλλοδόλον τοῦ Μονοπωλίου συνέλαβε τὸ Ἑλληνικὸν ἱστιοφόρον, «Χρυσόσπηλαιώτισσα» ὑπὸ πλοίαρχον τὸν Παναγιώτην Ἀζμπου, προερχόμενον ἐκ Μυκόνου καὶ φέρον ὡς φορτίον λίθου, ἀρκετὰ περιστροφὰ, τὰ ὅποια θ' ἀπεβίβαζεν εἰς Σμύρνην.

— Ἐδημοσιεύθη τὸ βούλευμα τοῦ συμβουλίου τῶν Ἐφετῶν δι' οὗ παραπέμπονται ὅπως διακασθῶσιν εἰς τὸ κακούργοδικεῖον Ἀθηνῶν διὰ τὸν φόνον τοῦ Θ. Κασσέτη ὡς αὐτουργοὶ οἱ δύο Κριάληδες καὶ ὁ Γ. Τσίμης καὶ ὡς ἡθικοὶ ὑπεύθυνοι οἱ Ἀντ. Καρτάλης βουλευτῆς Βόλου καὶ Δ. Καλαποθάκης διευθυντῆς τῆς ἐφημερίδος «Ἐμπρός». — Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ἐκατονταετηρίδος τοῦ Βίκτωρος Οἰγγῶ ὡμίλησεν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἐν μέσῳ πυκνοῦ ἀκροατηρίου ὁ καθηγητῆς κ. Ν. Καζάκης. Ἐν δὲ τῷ Παρνασσῷ προχθὲς Τετάρτην ἐδόθη φιλολογικὴ ἐσπερὶς καθ' ἣν ὡμίλησαν οἱ κ.κ. Ἀργυρόπουλος καὶ Μπρισσά, ἀπήγγειλαν δὲ ποιήματα ὁ κ. Κ. Παλαμᾶς καὶ ἡ δεσποινὶς Φραγκοπούλου. — Εἰς τὸν ὄρμον τοῦ Φιλήρου κατέτευσεν προχθὲς ὁ «Κελτικὸς» τὸ μεγαλειότερον ἀτμόπλοιο τῆς Ἀγγλικῆς ἐταιρίας τοῦ Λευκοῦ Ἀττέρος 20,880 τόνων καὶ τὸ μεγαλύτερον ἀτμόπλοιο ὅλου τοῦ κόσμου, τὸ μόνον σκάφος τῶν διαστάσεων τὸ ὅποιον διασχίζει τὰς θιλάσσας. Τὴν ἐκδρομὴν ταύτην τοῦ «Κελτικοῦ» εἰς τὴν Μεσόγειον καὶ τὴν Ἀνατολὴν τὴν δωρῶναιεν ὁ γνωστὸς πλοῦσιος τῆς Νέας Ὑόρκης κ. Φράνκ Κλάρκ. Ἡ ἐκδρομὴ θὰ διαρκέσῃ 74 ἡμέρας, ἀπὸ τῆς 8ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς 22ας Ἀπριλίου (ν. ἔ.), ἕκαστος δ' ἐπιβάτης ἐπλήρωσεν 400 δολάρια, δηλαδὴ 2000 φρ. δι' ὅλην τὴν ἐκδρομὴν, πολλοὶ δὲ ἐπλήρωσαν περισσώτερα. ἀναλόγως τῶν ἰδιαιτέρων ἀπαιτήσεων των. Εἰς τὰς 2,000 φράγκα περιλαμβάνονται ὅλα τὰ ἐξόδα, τὰ τῆς ἐπιβίβσεως καὶ ἀποβίβσεως εἰς τοὺς διαφόρους λιμένας, τὰ σιδηροδρομικά, τῶν ὁδηγῶν, τῆς διαμονῆς καὶ τοῦ φαγητοῦ εἰς τὰ ξενοδοχεῖα. Ὁ «Κελτικὸς» δύναται νὰ φέρῃ 3,000 ἐπιβάτας, ἀλλ' ἐξαίρετικῶς διὰ τὴν ἐκδρομὴν ταύτην χάριν μεγαλειτέρας εὐρυχωρίας καὶ ἀναπαύσεως φέρει 850 μόνον. Οἱ ἐπιβάται ὅλοι εἶνε ἐκ τῶν πλουσιωτέρων κατοίκων τῆς Νέας Ὑόρκης καὶ τοῦ Σικάγου, μετὰ δὲ αὐτῶν περιλαμβάνονται καὶ οἱ διάσημοι Ἀμερικανοὶ κληρικοὶ Ἀνκνληθ, Λούις, Φούτ, Λίοπολδ καὶ Γουόντνερ.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ὁ ἐκ Κονίστης κ. Ἀρίστιπος Ἀδαμαντίδης ὑποστάς προχθὲς τὰς ἐξετάσεις αὐτοῦ ἀνηγορεύθη διδάκτωρ τῆς ἱατρικῆς μετὰ τὸν βαθμὸν Ἀριστα ἐπιστάσις τὰ συγχαριτήρια τῶν καθηγητῶν αὐτοῦ διὰ τὴν ἔκτακτον ταύτην ἐπιτυχίαν, ἥτις μαρτυρεῖ δι' αὐτὸν ὅτι εἰς τὰς ἐξετάσεις τελείως ἐφοδιασμένος καὶ ἀφοῦ ἐπαρκῶς ἐμελέτησε καὶ παρηκολούθησε τὴν θείαν τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἐπιστήμην. Τέλειος νῦν ἐπιστήμων καὶ οὕτω ἀρίτως κατηρτισμένος, ἀποτελῶν ἐξαιρετικὴν μετὰ τῶν φριττῶν κατέχεται εἰς τὸ πρακτικὸν στάδιον μετὰ συγχαριτήρια τῶν φίλων καὶ τὰ ἡμέτερα.

— Ἀνεχώρησε διὰ Δοβρὴν ὁ κ. Κωνσταντῖνος Οικονομοῦ.

— Ἀφίκετο ἐκ Τσερβάρου ὁ κ. Δημήτριος Καραλῆς καὶ ἀνεχώρησε διὰ Σερβίαν.

— Ἀνεχώρησε διὰ Κἄρον ὁ ἐκ Σοποτσελίου κ. Σωτήριος Τσιουρίδης.

— Ἀφίκετο ἐξ Ἀνω Σουδενῶν ὁ κ. Κωνσταντῖνος Κυρίτσος καὶ ἐκ Τσεπλάρου ὁ κ. Εὐστάθ. Τσιρώνης, ὅστις ἀνεχώρησε διὰ Σμύρνην καὶ ἀπὸ Κοκλίου ὁ κ. Ἰωάννης Ζώτος.

— Ἀφίκετο ἐκ Τσαρσπλάνων καὶ ἀνεχώρησαν εἰς Ἀἴγυπτον οἱ κ.κ. Κωνσταντ. Στάλης καὶ Φ. Στόλης.

— Ἀπεβίωσε τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐν Τριχαλῶς ὁ ἐκ Πρεμετῆς χειρουργὸς Ματθαῖος Διαμαντίδης. Ἐπὶ τὴν καρδίαν ἀπὸ καρδίας τὴν οἰκογενεῖαν τοῦ μεταστάτος καὶ ἰδίᾳ τὸν συμπαθέστατον καὶ τοῖς πᾶσι ἀγαπητὸν υἱὸν τοῦ Χαράλαμπος.

— Δ. Χρυσόχοιδη

— Ἀπεβίωσε προχθὲς ὁ ἐκ Σαμαρινῆς γνωστὸς δὲ ἐν Ἀθήναις διὰ τὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου Δ. Ζ. Σακελλάριος.

— Ὅσοι τῶν συνδρομητῶν τῆς «Φωνῆς τῆς Ἡπείρου» κατηγόρησαν τὴν συνδρομὴν αὐτῶν ἐάν δὲν ἐμβάσωσι ταύτην μέχρι τέλους Φεβρουαρίου, ἄνευ ἄλλης παρακλήσεως, εἰσποιοῦνται ὅτι θὰ ἀναγκασθῶμεν νὰ ἀμειψίσωμεν τὰ δυνάμει των.